

Riječ Života

BESPLATNI PRIMJERAK. BROJ 4, SIJEČANJ, 2015.

Od najmanjega postat će tisuća, od neznatnoga moćan narod.

DOBRI LJUDI

CRKVA I JA

MOŽE LI

me BOG

OZDRAVITI???

KAD ATEIST

SRETNE

BOGA

ULTRAMARATONCI

POLITIKA ↑

komentari

OBITELJSKI

KUTAK

 teen's →

www.rieczivota.hr

“Podmuklije od svega je srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne?”

Biblija, Jeremija 17:9

Čitajući Bibliju jednom prilikom jako me rastužilo kada sam naišao na stihove Božje Riječi: “Podmuklije od svega je srce...”. Dakako, Bog govori o srcu čovjeka. Odmah sam pomislio na svoje srce. Istoga trena sjetio sam se svega što sam u životu učinio, svega što sam mislio, rekao. Dobro sam znao otkuda je sve to izišlo... sve je to bilo baš u mom srcu. No, ima u srcu sviju nas *neki glas* koji nas želi uvjeriti kako zapravo i nisi tako loš i kako u tebi ipak ima dobrote jer činiš i nešto dobro, nešto lijepo i korisno za nekoga drugoga. Ah, kolike li dobrote!

Nitko ne može reći da nije vidio što sve izvire iz naših srca i kako se uvijek moramo truditi za dobro. Ali zlo... samo malo popustiš, i evo ga, već je učinjen neki grijeh i nastala je šteta. Da, zasigurno to ne možeš vidjeti u svome životu ako stalno gledaš kakvi su drugi. Ne dopusti da ti *onaj glas* ljudskog ponosa i bunta zagluši srce i pamet za spasonosni poziv Božji. Gledaj, kada bi dobrota bila naša narav, čovjek se ne bi trebao učiti dobru i plemenitosti. Kada bi srce čovjeka bilo pravo, dijete tada ne bi trebalo odgoja. Nepobitna je činjenica da se najveći napor u odgoju čovjeka mora ulagati na učenje pojedinca kako da se uskladi s drugima oko sebe (*svojim bližnjima*).

Čovjek na sva zvona oduvijek hvali svoju dobrotu, svoje dosege, civiliziranost, a onda čuješ kako se negdje moraju pojačati *mirovne snage*. Kažu: “moramo obraniti svjetski mir”. Od koga to čovjek brani ovaj planet i što će mu neke mirovne snage? Treba li takvu zaštitu od životinja...? Ma, ne. Od vanzemaljaca? Pa, valjda ti je jasno da oni ne postoje. Od koga se onda čovjek štiti? Da, i Ti to znaš; mora se obraniti od drugoga čovjeka, od svoje vrste, od samoga sebe. Nitko nije napravio toliku štetu i narušio ovaj svijet kao čovjek. Bog mu je dao upravu nad svime i povjerio mu je divotu stvorenja. On je očekivao da će čovjek biti dobar upravitelj, a baš sve što je otišlo ukrivo plod je *čovjekove dobrote*.

Takvi smo jer nismo poslušali Boga kao Oca. Prevareni smo od đavla i izgubili smo čistu narav. Sotona (u prijevodu znači: neprijatelj) opako je i zlo duhovno biće razotkriveno od Isusa kao “*lopov koji dolazi da ukrade, ubije i uništi*”. To biće u svojoj naravi nosi smrt i stoji protiv života, a ruga se svemu što je Bog stvorio. Zato prije svega koristi čovjeka jer je njemu predana zemlja i sve što je na njoj. Čovjek je na meti jer je on dragocjenost Božja i najinteligentnije stvorenje. Zato ga đavao ponižava i vara lažima. Čovjek se boji, a zbog straha za samoga sebe navaljuje na drugog čovjeka.

Ulažu se milijarde najvrijednijih svjetskih valuta kako bi sačuvali nekakav mir u svijetu, a zaboravlja se na tu staru knjigu, *Bibliju*, u kojoj Bog govori i u kojoj piše da “*nema mira grešnicima*”. Stalno se diže jedan čovjek na drugoga jer smo takvi u srcu. Sad ustaju *bijeli* i traže svoje, a onda *crni* žele više za sebe; *žuti* navaljuju s treće strane i tako to traje i svjedoči onima koji žele vidjeti- nema nade u ljudskoj dobroti. Kod čovjeka uvijek postoje barem dvije protivničke strane i uvijek netko trpi štetu. Ne govorimo ovdje o krivnji neke nacije već gledamo u srce čovjeka. Kada želi imati svoj mir brani ga tako

DOBRI LJUDI

AUTOR: Robert Starčić, Zagreb

što puca u druge ljude- *blago mirotvorcima!* Mirovne snage; kakva parodija đavla, kakva sramota i izrugivanje onoga koji je kruna stvaranja!? Čovjek se gradi dobrim, a oružjem mora čuvati svjetski mir. Zamisli da smo toliko dobri da moramo oštro prijetiti drugome kako bismo održali mir. Često moramo posegnuti za opasnim oružjem, a ponekad čak i ubiti. Kako se može postići istinski mir ako prije toga moraš posmicati tisuće ljudi sličnih sebi?! Kakvo je to srce koje mir brani ratom; vidiš li da nešto nije u redu?

I sad ti kažeš: “*uf, dobro je; ja barem nisam nikoga ubio.*” Hej! Govorim ti o ljudskoj biti. Govorim o onome koji se može prijazno nasmiješiti drugome, pomoći nekome u nevolji, utješiti i zakloniti drugoga, ali isto tako može i slagati, prevariti, ukrasti, ubiti... Nije to ništa novo - takvo mu je srce. Cijela povijest nam vrlo jasno svjedoči kakva je narav čovjeka. Sama mu je srž pokvarena, srce mu je nevaljalo i mora ga promijeniti ako želi živjeti pod okriljem Boga i biti partner sa Svetim. Svaki od nas stoji pred Bogom, a našu će vječnost odrediti *naša dobrota*. Hoće li se takva dobrota i pravednost pokazati dostatna na svetom sudu Božjem?

I dok su tako moje suze padale na stranice Svetoga Pisma, kroz te kapljice na papiru, kao pod povećalom, pojavile su se riječi drugog dijela stiha: “*jedva popravljivo...*”. U meni se tada podigla nada, *jer sve što je ljudima nemoguće, Bogu je moguće!* Ako je naše srce *jedva popravljivo*, još uvijek postoji šansa za nas. Bog ga sigurno može popraviti; može biti potpuno novo! Baš to je Božji plan spasenja u Isusu Kristu - to je put u opravdanje!

Nakloni zato sada svoju glavu pred Bogom, tu gdje jesi, priznaj Mu svoje zlo srce, On ionako sve zna. Jedino je stvar tvoje poniznosti i priznanja da trebaš pomoć po pitanju srca. Nema druge - *moraš se nanovo roditi!* Bog je dobar i želi biti tvoj Otac; otvori srce i reci: BOŽE, PRIZNAJEM DA IMAM ZLO SRCE I DA ČINIM GRIJEH. ŽALIM ZBOG SVOJEGA GRIJEHA I MOLIM TE, OPROSTI MI. ZNAM DA ME VOLIŠ JER SI ZA MENE DAO SVOGA SINA, ISUSA KRISTA. ISUS JE UMRO ZBOG MOGA GRIJEHA, PLATIO JE SVU MOJU KAZNU I USKRNSUO JE DA BUDE SPASITELJ SVIMA KOJI VJERUJU. ISUSE, BUDI MOJ SPASITELJ I PROMIJENI MOJE SRCE. OD SADA MOJE SRCE PRIPADA TEBI!

“*Ako tko dođe k meni ja ga neću izbaciti van*” Biblija, Ivan 6:37

Da nemam vjere, bio bih pesimist. Ali ja sam optimist. Pročitao sam posljednju stranicu Biblije. Sve će se dobro završiti.

Billy Graham

“A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.” Poslanica Hebrejima 11:6

Bog želi da imamo duh vjere i da živimo po vjeri. Bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu, onaj koji želi ugoditi Bogu mora vjerovati da Bog jeste i da nagrađuje one koji ga uporno traže.

Iako je to volja Božja neki kršćani su puni sumnje ili skepticizma. Oni sumnjaju, oni ismijavaju ili omalovažavaju. To je krivo i to je grijeh. Bog želi da imamo duh vjere, da u sebi i oko sebe gradimo atmosferu vjere. Atmosfera vjere ugađa Bogu. Ona ga privlači i motivira da izlije svoju slavu i silu. Ako želimo vidjeti Božju slavu tada trebamo njegovati u sebi i svojim crkvama atmosferu vjere. Bog te poziva na vjeru, Bog te poziva da živiš vjerujući. Vjera donosi probuđenje; osobno i kolektivno. Budi osoba vjere.

Damir Šićko Alić

CRKVA I JA

AUTOR: pastor Damir Šićko Alić, Zagreb

Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavahu.

Živimo u vrijeme kada individualizam snažno utječe na ponašanje ljudi – kako nevjernih, tako i vjernih. Ovakav svjetonazor čini da su mnogi ljudi individualisti koji se ne žele uklopiti u cjelinu i podrediti onima koji su voditelji. Takvi ljudi često postanu uzrok problema u crkvama i zbog toga se povlače iz crkvi. Neki od takvih ljudi imaju ambiciju osnovati svoju vlastitu crkvu. Zbog toga bih volio kratko spomenuti dvije važne teme. Jedna tema je: „Kakav odnos vjernici trebaju imati prema Crkvi?“ A druga je: „Kakav odnos vjernici trebaju imati prema crkvenim voditeljima?“

KAKAV ODNOS VJERNICI TREBAJU IMATI PREMA CRKVI?

Danas, značajan broj vjernika izbjegava povezanost s Crkvom. Oni vjeruju u Boga, ali ne žele biti dijelom organizirane crkve. Razlozi tomu su različiti problemi. Primjerice, nedostatak vjerodostojnosti crkve ili crkvenih službenika. Drugi česti razlozi su osobni sukobi s nekim u crkvi ili nevoljnost za ulazak u proces duhovne zrelosti i posvećenja. Uz današnju razinu individualizma i netolerancije na teškoće, ljudi vrlo lako napuštaju Crkvu, kreiraju svoja vjerovanja i svoju vrstu pobožnosti. Je li to Bogu ugodno i što Biblija i ranocrkveni oci kažu o tome?

Sam Novi zavjet nam o toj temi ne govori puno. Što je razlog, ne možemo biti sigurni, ali mogući razlog je da takav problem nije bio značajno prisutan u Crkvi. U Djelima apostolskim čitamo da je Duh Sveti pripajao Crkvi one koji su primali spasenje (Djela apostolska 2:41,47; 9:31)

U Hebrejima 10:25 Gospodin nam kaže: „*Ne ostavljajmo kako neki*

običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se međusobno sokolimo.“

Što nam o tome kažu neki od crkvenih otaca?

Ignacije (oko 105.god.):

„Onaj koji se ne sastaje s Crkvom, time pokazuje svoju oholost i tako osuđuje samog sebe.“

Irenej (oko 180.god.):

„Rečeno je: U crkvi je Bog postavio apostole, proroke, učitelje i sve druge stvari po kojima Duh Sveti radi. Oni koji se ne pridruže Crkvi, nisu dionici ovih stvari. Oni sami sebe zavaravaju svojim perverznim (izopačenim) razmišljanjima i sramotnim ponašanjem. Gdje je Crkva, tu je Duh Božji. Gdje je Duh Božji, tu je Crkva i svaka vrsta milosti.“

Firmalion (oko 256.god):

„Prema Pjesmi nad pjesmama, Crkva je ograđen vrt sa izvorom – raj s plodovima jabuka... I Noina arka nije bila ništa drugo do simbol Crkve Kristove. Svi oni koji su izvan (Noine) arke su propali. Oni koji su spašeni nalazili su se unutar arke.“

Što iz navedenog možemo zaključiti? Zaključak je da Bog želi pridružiti lokalnoj crkvi svakog vjernika. Možemo zaključiti kako Bog želi da vjernici redovito posjećuju crkvene sastanke. Jednako tako uviđamo da vjernik koji nije pridružen Crkvi izlaže sebe velikoj opasnosti; uskraćuje sebi blagoslove koje je Bog stavio unutar Crkve: od službenika do sakramenata i ohrabrenja koje može primiti kroz svoje sestre i braću. Kroz ovlaštene službenike pojedinac ima zaštitu i vodstvo, pouku i služenje, koje bez njih nema. Samo dok je u Crkvi, vjernik može naučiti rješavati nerazumijevanje i sukobe koji nastaju u doticaju s drugim ljudima. U Crkvi možemo iskazati ljubav, prakticirati praštanje, priznati svoje slabosti i pogreške. Kroz svoje služenje možemo skupiti plodove i djela koji će nam pripraviti blago na nebu.

Na kraju, recimo da je jako čudno da netko želi provesti vječnost u raju gdje će završiti svi vjerni, ali ne želi ovdje na zemlji imati kontakt s njima. Što nam to govori? Što to govori Bogu o nama? ■

MOŽE LI me BOG OZDRAVITI???

priredila: Paola Starčić

Kada se osvrnem na svoj život, ne mogu da ne zahvalim Bogu na potencijalu, sposobnostima i darovima koje je stavio u mene i milosti da se ostvarim u njima. Smatraju me čovjekom akcije i vizije, jer sam u svom profesionalnom životu često bio pionir i inicijator novih projekata. U mojoj dugogodišnjoj praksi postojale su tri bitne životne odrednice: izdavaštvo, propaganda i sport. U svim tim područjima ostvario sam zapažene rezultate. Bio sam također dragovoljac, sudionik u domovinskom ratu.

Po pitanju moga vjerskog opredjeljenja, bio sam agnostik – nisam razmišljao o Bogu niti se protivio onima koji vjeruju. Takav je bio sistem u kojem sam odrastao i živio većinu svog života. No, stvari su se počele mijenjati kada su moja supruga i sin počeli odlaziti na sastanke Kršćanskog Centra "Riječ Života". Govorili su o onome što su čitali u Bibliji, a u njima sam počeo zapažati promjene u načinu života. To me je ponukalo da i ja sam, u okrilju svog doma počnem čitati Bibliju ali nisam mogao puno razumjeti. U to vrijeme nisam odlazio na crkvene sastanke, pa ipak, u meni je sve više počela rasti želja da dobijem više saznanja o Bogu i Njegovoj Riječi. Odlučio sam se zajedno sa suprugom prijaviti u Biblijsku školu. Odmah na prvom satu doživio sam ne baš ugodan doživljaj: na pitanje „Ima li netko tko ne govori u drugim jezicima?“ odgovorio sam samo ja i izašao na molitvu. Osjećao sam se pomalo ljuto na svoje kolege u Školi, jer sam pretpostavio da nisam ja jedini koji nije primio taj dar. Zašto nisu bili iskreni i stupili naprijed da traže molitvu?! Nakon što su se pomolili za mene, nisam odmah primio taj dar, ali sam rekao u sebi: „Ništa me neće otjerati!“ Škola je trajala kroz period tri mjeseca zimskog vremena. Bilo je velike hladnoće, kiše, snijega ali nijedan dan moja supruga i ja nismo izostali, zakasnili, niti smo se prehladili (za ljude u godinama to je velika stvar!) Došao sam učiti ono što je u Bibliji, slušati od službenika koji su darovito tumačili biblijske istine.

Nakon što je prošlo otprilike mjesec dana, na zdravstvenom pregledu, dobio sam saznanje da nešto nije u redu s mojom jetrom. Liječnik opće prakse uputio me je kod specijaliste na ultrazvuk i popratio riječima „Pa zar vam nisu rekli da imate mrlje na jetri? To bi mogao biti rak.“ Tri godine prije imao sam rak debelog crijeva koji je bio uklonjen operacijom i kemoterapijom. Taj liječnik poslao me trećem specijalisti, uglednom profesoru u Kliničkoj bolnici Dubrava. On je obavio pregled, napravio snimku i uputio me da napravim biopsiju jetre.

Paralelno dok sam obavljao te pretrage, pohađao sam Biblijsku školu u poslijepodnevnim satima. Na početku jednog sata, predavačica je, ponukana Božjim poticajem u srcu, pozvala osobu sa teškom zdravstvenom situacijom da dođe naprijed na molitvu. Pitao sam se: „Jesam li to ja? Možda se ne radi o meni; pa ne želim zauzeti nečije tuđe mjesto, oduzeti drugome taj blagoslov?!“ Malo je pričekala, i budući se nitko nije javio, svi smo zajedno počeli moliti za spomenutu osobu sa zdravstvenom potrebom. Dignuo sam ruke visoko prema nebu u znak predanja i iščekivanja od Boga i svojih 182 cm

visine produžio još za jedan metar. Tada sam osjetio kako velika toplina silazi na mene. U sebi sam pomislio: „Bože, pa to sam ja!“ Čitao sam u Bibliji i slušao o ozdravljenju vjerom, a sada sam i ja imao to svjedočanstvo.

Trebalo je mjesec dana da dođem do novih nalaza zbog sporog sustava zdravstva. Kada je liječnik opće prakse vidio snimku ultrazvuka promrmljao je: „Više ništa ne vidim.“ Spomenuo sam mu da sam vjernik kršćanin, no on me uputio dalje kod liječnika u Kliničkoj bolnici Dubrava. Nakon što je ovaj pogledao snimke ultrazvuka pitao me je: „Zašto niste išli na biopsiju?“ Djelovao je zbuđeno, nešto neodređeno prokomentirao i izašao iz ordinacije. Odlučio sam otići kod drugog specijaliste. Pregled jetre trajao je oko 20 minuta, no nakon promatranja liječnik nije ništa uočio, ništa nije vidio, ništa.

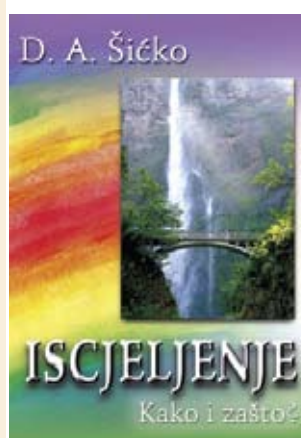
Dakle, na kraju Biblijske škole imao sam tri liječnička mišljenja otprije i tri mišljenja donesena nakon ove molitve. Bio sam čvrsto uvjeren da me je sam Gospodin Isus ozdravio. Pristupio sam tada učiteljici koja je na onom predavanju primila poticaj od Boga da molimo za ozdravljenje i pokazao svoje nalaze. Došao sam i svome pastoru i ispričao mu što se dogodilo. Na promociji studenata Biblijske škole zamolili su me da podijelim to svjedočanstvo pred svima za ohrabrenje. U trenutku dok pišem o ovom iskustvu, od tih događaja prošlo je više od 10 godina i ja sam zdrav! Zahvaljujem Isusu!

Tihomir, 83.god.

Tako je Isus obilazio sve gradove i sela. Učio je u tamošnjim sinagogama, propovijedao Radosnu vijest o Kraljevstvu i liječio svaku slabost i bolest. Biblija, Matej 9:35

PREPORUČAMO KNJIGU

Damir Šičko Alić- **ISCJELJENJE**

Bilo da si zdrav ili bolestan, ova će ti knjiga pomoći da razumiješ kako se suočiti sa strahom od bolesti ili sa samom bolesti. Može ti pomoći da razumiješ svoju poziciju i pravo u odnosu na stanje koje ti pripada prema onome što je Isus učinio za tebe.

Kroz spoznaje iz ove knjige tvoja će vjera biti osnažena, tvoje sumnje oslabljene, a ti ćeš biti spreman za Božji doticaj. Ovo je jednostavno učenje koje će te pripremiti za tvoje ozdravljenje. Ono ti može pomoći i

da prepoznaš postoje li prepreke za Božju silu u tvome životu i ukloniš eventualne greške kako bi mogao primiti iscjeljenje.

Pročitaj ovu knjigu i budi iscjeljen od svoje bolesti!

www.okknjizara.com OK e-mail: knjizara@rijeczivota.hr

OK tel. 01/6159-068

KAD ATEIST SRETNE BOGA

Autor/ica: Anahid Schweikert (preuzeto iz časopisa Charisma)

Dr. Reggie Anderson odrastao je u 1960-ima u ruralnoj Alabami, a njegovo je djetinjstvo poput scenarija za film televizijske kuće Hallmark. Odrastao je u kršćanskoj obitelji i život na farmi bio je nevin i iskren. Kaže da mu je Bog bio jednako stvaran kao i glina pod njegovim nogama.

Iz priče koja potiče dobro raspoloženje, njegov se život jednog idiličnog ljetnog dana 1973. pretvorio u horor film.

Nakon što je banda odbjeglih zatvorenika okrutno ubila šest nedužnih članova Andersonove šire obitelji, srce i duša cijele zajednice uništeni su. Svi su se zatvorili i sve je zamrlo. Na vrata koja su uvijek bila otvorena, srca puna povjerenja i aktivnu vjeru zajednice postavljena je sigurnosna brava sa zasunom. Anderson, koji je u to vrijeme bio tinejdžer, duboko u sebi počeo se boriti s Bogom. „*Bog je u mom umu i srcu postajao sve manji*“, napisao je u svojoj knjizi *Appointments with Heaven* („Termini s Nebom“), u kojoj s dubokom iskrenošću prikazuje kroniku svoje borbe. „*Odjednom mi je postalo savršeno jasno. Nije ga bilo briga zato što ne postoji!*“

Anderson je ubrzo prestao ići u crkvu i zaputio se na fakultet, gdje je odlučio postati liječnik. „*U tom sam trenutku svjesno odlučio postati ateist i počeo sam štovati znanost*“, kaže on. No, njegov interes za Boga polako se vratio kada je nekolicina kršćanskih prijatelja počela pohađati nastavu iz religije zajedno s njim. Jednoga je vikenda otišao na kampiranje da bi malo uživao u prirodi i razmišljao, ali te noći nije dospio do šatora.

Nakon što je cijeli dan hodao, malo je čitao i utonuo u dubok san, koji je bio kao nijedan prije. Njegova su osjetila poprimila ona obilježja s drugoga svijeta za koja se čuje u iskustvima bliske smrti, poput ultrazasićenih boja i aromatičnih mirisa. Odjednom mu se ukazala ubijena obitelj. „*Nisu koristili riječi*“, kaže Anderson, ali su mu nekako iskomunicirali da se nalaze u rajskom svijetu i da ni za čim ne žale.

Zatim je došlo konačno iscjeljenje. Poput oca koji dočekuje izgubljenog sina u zagrljaj, Isus mu se ukazao kao blistava prisutnost bez dobi ili rase. Sve je na njemu zračilo ljubavlju i toplinom. Bez riječi je pozvao Andersona k sebi i pričao mu o njegovoj budućnosti. U zoru je Anderson još ležao na tlu pored logorske vatre. „*Probudio sam se potpuno promijenjen*“, kaže on. Osjetio je poniznost. Tajanstveni san ne samo da je zapečatio njegovu vjeru, nego ga je i očistio od srdžbe i probudio u njemu želju za više od Boga.

„*Snovi vam ne promijene uvijek život*“, rekao je „*ali to je bio događaj poput puta u Damask. Kemijski sastav moga duha uistinu je promijenjen.*“

Anderson se na kraju oženio svojom fakultetskom ljubavi Karen i oni danas imaju četvero djece, kao što mu je prorokovano u snu. Trenutno je liječnik obiteljske prakse u klinici Frist u Ashland Cityju u Tennesseeju.

Ipak, tijekom godina, osjećaji koje je Anderson doživio u snu vraćali su se u njegovoj liječničkoj praksi, posebno dok su pacijenti prelazili granicu između života i smrti. Prizori, arome, promjene temperature – kaže da je svaki put drugačije. Anderson kaže da je prvi put kada je bio s umirućim pacijentom osjetio kako toplina prolazi kroz hladnu bolničku sobu kada je čovjek posljednji put izdahnuo. Kaže da je zatim iznad i s desne

strane čovjekova trupla zapazio kratkotrajan blagi sjaj i osjetio „duboki mir, prihvaćanje i utjehu“. Otad je Anderson mnogo puta osjetio tu toplu prisutnost kod umirućih pacijenata.

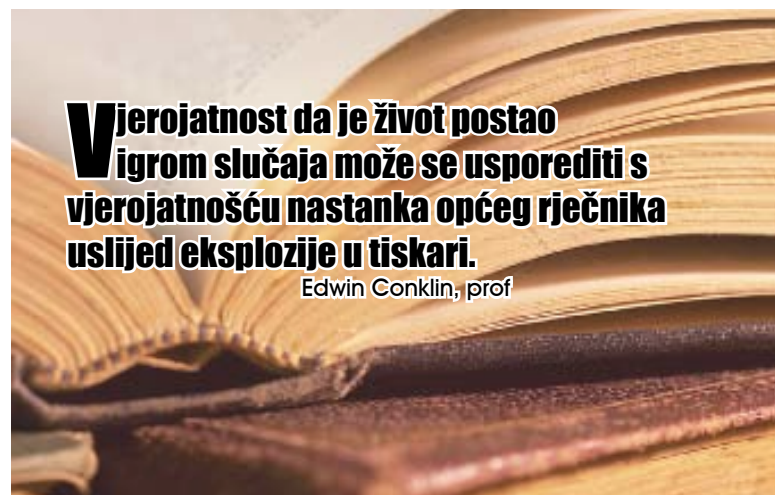
No, ne odlaze svi s mirom. Anderson kaže da je u takvim trenucima ponekad osjetio i zlu prisutnost, kao kod pacijenta koji je bio zlostavljač. Taj je čovjek imao neprijateljski stav prema Bogu i činilo se da se svakim dahom opire smrti. Anderson kaže da se, kada je preminuo, temperatura u sobi spustila, a uistinu se osjetio miris sumpora i dizela.

Čovjek molitve, „seoski liječnik“ danas zahvaljuje Bogu što mu je pomogao donijeti odluke koje su značile život ili smrt. Kratki uvidi u nebo koji su Andersonu vratili vjeru omogućili su mu da taj dar nade podijeli s mnogima drugima, uključujući i obitelj Stevena Curtisa Chapmana tijekom tragične smrti njihove kćeri 2008. godine, koja je izazvala veliku pažnju javnosti.

Reggie i njegova žena Karen godinama su bili bliski prijatelji s Chapmanovima i oni su bili među prvima koje su nazvali kada je petogodišnju Mariju, najmlađu od tri kćeri usvojenih iz Kine, kod njihova doma slučajno pregazio bratov auto. „*Čak i prije nego što sam prislonio telefon uhu, čuo sam majku kako nariče u pozadini*“, kaže Anderson. „*Nije bilo zabune. To je bila Mary Beth.*“

Dok su vjernici diljem svijeta molili za obitelj u toj strašnoj tragediji, Chapmanovi su dva tjedna proveli u domu Andersonovih i međusobno su se oslanjali na vjeru onih drugih. „*Nikada nećemo moći uistinu kazati riječima što su sve učinili za nas u našim najmračnijim danima, tjednima, a uistinu i godinama*“, kaže Steven Curtis. „*Nitko mi drugi u mom životu nije pružio bolji uvid u nebo [osim Reggieja]. Bog mu je cijelog njegovog života davao uvide kroz veo na prilično duboke načine. A budući da je Reggie liječnik, osoba kod koje je sve vrlo znanstveno i medicinski i utemeljeno na činjenicama, znate da on ne pretjeruje da bi se nešto normalno učinilo fantastičnim; to je stvarno to.*“ „*Poznajemo Reggiejevu priču, njegov odnos s Gospodinom. Te su priče istinite – sve je to stvarnost*“, dodaje Chapman. Njegova je priča o tome kako se Bog pojavljuje u našem svakodnevnom životu i zato se nadam da će ona ukloniti mistiku iz te realnosti i ljudi će reći, „*Ako se Bog tako pojavljuje u životu toga cijenjenog liječnika, onda je to stvarno. Božje je kraljevstvo stvarno blizu, a veo između neba i našega svijeta uistinu je vrlo tanak.*“

Anahid Schweikert često piše za časopis Charisma. Živi u Memphisu u Tennesseeju sa svojim suprugom i dvije kćeri koje su usvojili iz Kine. ■

**Vjerojatnost da je život postao
vigrom slučaja može se usporediti s
vjerojatnošću nastanka općeg rječnika
uslijed eksplozije u tiskari.**

Edwin Conklin, prof

“A mi ne pripadamo onima koji otpadaju da propadnu, nego onima koji vjeruju da spase dušu.” Poslanica Hebrejima 10:39

Nedavno sam čula za trkačku disciplinu pod nazivom ultramaraton. Postoji nekoliko vrsta takvih utrka, ali tom prigodom bila je riječ o 100 kilometara staze za koju je potrebno otprilike 8 sati trčanja!? U tih osam sati tijelo i um natjecatelja trpi ogroman pritisak: napor tijela, misli obeshrabrenja, uspoređivanje s drugima u utrci. Jedan natjecatelj svjedočio je o svom iskustvu kada se po prvi puta prijavio za takvu utrku, dok je promatrao popis ostalih sudionika, pomislio je: „Nemam izgleda u ovoj utrci. Nisam dostojan...”

Zanimljivo je da Biblija-Božja Riječ oslikava naš hod s Kristom pojmovima kao što su: vojnik u službi, natjecatelj u utrci, zemljoradnik... (II Tim.2:3-6) Nijedna od spomenutih slika nije nešto lagano i jednostavno. Naprotiv, svaki taj primjer upućuje na predanje, disciplinu, požrtvornost, viziju, snažnu pokretačku želju, ustrajnost, upornost, odlučnost, nepokolebljivost, usmjerenost.

Bog nas poziva da budemo Njegovi ultramaratonci – oni koji ustraju do kraja predani utrci i cilju; oni koji se uzdržavaju u svemu radi nečega što je vrijednije od ovog kratkotrajnog i prolaznog; no također oni koji su čestiti, poštteni i prihvaćaju pravila utrke (II Tim.2:5).

Poput unutrašnje borbe o kojoj svjedoče natjecatelji ultramaratona, tako se i mi u svojoj utrci i hodu s Bogom susrećemo s izazovima i preprekama unutar nas samih koje nas žele obeshrabriti ne bi li odustali. I mi prolazimo svoju unutrašnju borbu: kriva mišljenja, stavovi, loša slika o samima sebi, povrede, razočaranja prošlosti, mišljenja drugih ljudi i još puno drugih uzročnika. Cilj i svrha utrke nije istrčati pola staze, nego doći do cilja. Bog ne želi da stanemo na bilo kojem dijelu puta i odustanemo!

Ono što nam može pomoći da nadvladamo pritiske ovih izazova je duboko razumijevanje da nas je sam Gospodin Isus pozvao i izabrao (Iv.15:16) i da On vjeruje u nas. Da - mi možemo doći do kraja naše životne utrke i osvojiti nagradu koju nam je pripremio! Znaj da Isus vjeruje i u tebe! Vjeruje da ti možeš zajedno s Njim nadvladati svaku prepreku! Zato je u tebe stavio sredstvo pobjede koje nadvladava sve što te želi odvratiti od cilja, zbuniti i na kraju zaustaviti – to sredstvo je vjera! (I Iv. 4:4) Vjera je pouzdanje i poznavanje Boga; odnos s Njegovim Svetim Duhom i Njegovom Riječju koji prate djela života.

Znaj da te je Bog opremio svime što je potrebno da pobijediš i dovršiš svoju životnu utrku. Tvoja startna pozicija, tvoja polazna točka, početni položaj je U KRISTU – to je tvoj identitet, izvor snage i nadahnuća! Krist je tvoja pobjeda – a Njemu nije važna nacionalnost, spol, niti koliko imaš godina! (Gal.3:28) U Kristu ti si pobjednik!

Životni poziv u koji nas je Gospodin pozvao nije nešto bezvrijedno i bez značaja, naprotiv, isplati se trčati i platiti cijenu jer je nagrada vječna! Sam Bog je Onaj koji je uz nas u toj utrci, bodri nas i navija za nas! Ohrabri se riječima apostola Pavla i odluči častiti Boga svojim životom, vjerno i ustrajno do kraja!

„Već se moja krv izljevava u Božju čast, vrijeme je moje smrti blizu. Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.“ 2. poslanica Timoteju 4:6-8

CRNO

Mudrost života bez vjere kaže:
“...zgrabi što više za sebe kad god imaš priliku i tako ćeš osigurati svoj život.”

BIJELO

Isus govori:
“Što, dakle koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi svoj život? Što li može dati čovjek kao otkupninu za svoj život?”
Biblija, Marko 8:36,37

zalogajnica

ISUS IZ NAZARETA svladao je bez novca i oružja više milijuna ljudi no Aleksandar, Cezar, Muhamed, Napoleon; bez znanosti i učenosti bacio je više svjetla na božanske i ljudske stvari nego svi filozofi i učenjaci zajedno; bez retoričkog umijeća govorio je riječi života kako nikad prije nisu bile izgovorene i postigao ono što nije postigao nijedan govornik ili pjesnik. Iako sam nije napisao ni retka, pokrenuo je više pera i dao materijala za više propovijedi, govora, rasprava, pouka, umjetničkih djela i pjesama zahvalnica negoli cijela vojska velikih ljudi antičkoga i modernog doba. Philip Schaff, povjesničar 1819-1893

POLITIKA komentari

Izlaz iz krize AUTOR: Tajana Radić, Zagreb

Iščekivanje rezultata za vrijeme predsjedničke kampanje i izbora između Ive Josipovića i Kolinde Grabar-Kitarović nalikovalo je na utakmicu u kojoj dva navijačka tabora bodre svoje favorite očekujući zlatnu medalju. Pojedinci iz oba tabora mjesecima, a posebice zadnja dva tjedna vjerojatno nisu spavali bilo zbog uzbuđenja oko pobjede ili straha od poraza. Oni koji nisu bili podijeljeni po taborima, većinom su od jada, zbog teške krize na svim razinama koja je pogodila našu zemlju, križali glasačke listiće ili birali kako kažu, *manje zlo*. Uistinu nije nebitno tko će daljnjih pet godina obnašati vlast na predsjedničkoj funkciji, kao što nije nebitno tko će ove godine preuzeti vlast na parlamentarnim izborima. Propuštanje glasačkog prava i inertnost prema izborima zbog nezadovoljstva nije opravdanje za neinformiranost i anarhiju.

U Biblijskoj Knjizi o Esteri, Esterin skrbnik Mordokaj znao je koliko je važno pratiti događanja na političkoj sceni. Redovito je sjedio pored kraljevskih vrata i osluškivao trenutnu situaciju. Zahvaljujući njegovoj informiranosti kralj nije poginuo, Estera je došla na dvor, a Židovi nisu doživjeli pomor. Danas je višestruko veća mogućnost pristupa informacijama nego za vrijeme Mordokaja. Mnogi ljudi ne koriste tu prednost, već radije sjede u svom domu i kritiziraju koga stignu. Ne izlaze na izbore ili iako su stručni, nemaju hrabrosti za političku arenu. Mordokaju je bilo mnogo teže nego nama danas. On je bio rob, ali njegovo ponašanje nije bilo kao kod robova, bez nade, s glavom prema dolje. Haman nije mogao podnijeti što se

Mordokaj ne ponaša kao rob i zato je odlučio napraviti pomor Židova koji mu na kraju nije uspio. Mnogi misle da se takva naredba danas ne može dogoditi, ali na žalost, dogodila se i obistinila prije manje od 100 godina, za vrijeme nacističkog režima i vlasti Hitlera. Neinformiranost, nezadovoljstvo sa stranačkim opcijama, korupcija, podjela i nepraštanje sve to može dovesti do sukoba ili rađanja nekih destruktivnih političkih opcija u kojem stradavaju nevine žrtve. Cijeli židovski narod nakon proglašenja o pomoru ušao je u post i molitvu. Dobili su informaciju na vrijeme i molili Boga za svoje živote i za Esteru. Mordokaj i Estera su bez obzira što je kralj pod utjecajem Hamana propisao pokolj, iskazali poštovanje prema kralju i molili za njega. Mi moramo moliti za naše vlasti sviđale se one nama ili ne. Bog je taj koji postavlja i on je taj koji može maknuti, kao što je maknuo Hamana.

Dužnost nam je izraziti poštovanje prema novoj predsjednici i pomoći joj u njezinoj namjeri, bila ona iskrena ili ne, da idemo dalje zajedno bez podjela. Trebamo naći zajedničke interese koji će nas voditi u smjeru oporavka zemlje. Ukoliko ćemo poticati podjele, za posljedice nam nitko neće biti kriv osim nas samih. Hrvatska uistinu može biti među najrazvijenijim i najprosperitetnijim zemljama EU. Između ostalog, takvo što je nekoliko puta već prorokovano. Mordokaj je od roba postao desna ruka kralju, iz nemoguće situacije koja je izgledala bezizlazno izašao je kao pobjednik. Da bi se ostvario prosperitet naše zemlje svi moramo moliti za vlasti, reći *ne laganju*, krađi, manipulaciji i podjeli, te tražiti Boga mudrost za način na koji možemo doprinijeti zajednici u kojoj živimo.

**Bilo ime Božje blagoslovljeno
od vijeka do vijeka, njegova je mudrost i sila,
On mijenja doba i vremena,
ruši i postavlja kraljeve,
daje mudrost mudrima, a znanje pronicavima.
On otkriva dubine i tajne,
zna što je u tminama
i svjetlost prebiva u njega.**

Biblija, Daniel 2:20-22

NOVA KNJIGA!!!

Vjera i milost

Istinska vjera oslobađa silu. Bog voli vjeru – kada ju vidi u osobi, On je sretan. Vjerom ugađamo Bogu, ona Mu je ugodan prinos. Nedavno sam služio u crkvi u Puli. Za vrijeme službe slavljenja, dobio sam riječ znanja za iscjeljenje gluhoće nečijeg uha. Pozvao sam osobu koja ima taj problem da izađe na molitvu. Nakon što sam se pomolio za tog čovjeka, pokrio sam uho na koje je mogao čuti, a onda sam kliknuo na uho na koje nije mogao čuti. On je, malo preplašen, viknuo, jer je mogao čuti što sam rekao. Nekoliko dana poslije toga oduševljeno je rekao da se predivno osjeća, jer sada može čuti pjev ptica i druge zvukove koje prije nije mogao čuti. Vjerom u Isusa primamo Božju milost, Božje darove. Prava vjera vodi u istinski odnos s Bogom. Prava vjera osigurava Božju prisutnost i djelovanje.

Govoreći o Ezekiji, kralju Judeje, Biblija nam kaže: „Pouzdao se u Jahvu, Boga Izraelova. Ni prije njega ni poslije njega ne bijaše mu ravna među kraljevima judejskim. Prionuo je uz Jahvu i nikada se nije okrenuo od njega. Držao je sve zapovijedi što ih je Jahve dao preko Mojsija. I Jahve bijaše s njim, pomagao ga u svim njegovim pothvatima. Pobunio se protiv asirskog kralja i nije mu više bio podložan. On je potukao Filistejce do Gaze, opustošio njihovo područje, od stražarskih kula sve do utvrđenih gradova.“ (2. Kraljevima 18:5-8)

Prva stvar koju Biblija ističe u Ezekijinom životu je pouzdanje. Pouzdanje je oblik vjere – oslanjanje na Boga. Hebrejska riječ za pouzdanje ima smisao „staviti se pod zaštitu“. Ezekija se utekao Bogu, stavio se pod Njegovu zaštitu. Vjerovao je i uzdao se da će ga Bog zaštititi, da će mu Bog pomoći. Upravo to se i dogodilo: Bog ga je zaštitio i pomogao mu. Mi smo pozvani učiniti isto: doći i staviti se pod Božju zaštitu, staviti svoje pouzdanje u Boga. Pouzdanjem čekati da se Bog očituje i proslavi u našem životu, zaštititi nas i dade nam pobjedu.

U vrijeme Ezekije, Judeja je bila poražena. Kralj Asirije je porobio Judeju i nametnuo joj poreze i namete. I kralj i narod trpili su pritiske. U toj situaciji, kralj Ezekija odlučio je staviti svoje pouzdanje u Boga i boriti se da taj jaram bude slomljen. Upravo to se i dogodilo. Nakon toga Ezekija je pokrenuo borbu protiv Filistejaca i oslobodio dio teritorija koji je bio okupiran. U sedmom retku čitamo: „Jahve bijaše s njim, pomagao ga u svim njegovim pothvatima.“

Ako čitamo retke u njihovom redosljedju, zapaziti ćemo da je kroz pouzdanje, Ezekija ušao u poslušnost Riječi. To je donijelo Božju prisutnost i pomoć.

I mi možemo pokrenuti isti proces; i mi možemo staviti svoju vjeru u Gospodina; i mi možemo biti poslušni Riječi Božjoj. Tada će Bog biti s nama i pomoći nam.

Biblija kaže:

„Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? On ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njim neće i sve darovati?“ (Rimljanima 8:31:32; VB) Vjeruj Božjoj Riječi. Ako je Bog s tobom, tko će protiv tebe? Ako je dao Svog Sina za tebe, kako ti neće dati sve ostalo s Njime?

Reci samom sebi: *Bog je sa mnom i On mi pomaže da budem uspješan!*

Bog je s tobom. Ti to možeš. Bog ti pomaže u svemu: osobno, obiteljski, društveno, poslovno. Stavi se pod Njegovu zaštitu. Imaj vjere, uzdaj se. Tvoja vjera otvara vrata Božjoj intervenciji – otvara vrata Božjoj milosti i Božjim darovima. Pismo kaže da imamo različite darove već prema danoj nam milosti. (Rimljanima 12:6) Milost donosi darove ili sposobnosti u naše živote. S njima možemo ostvariti ono, što bez njih ne bismo mogli. Milost je Božja intervencija u našim životima. Milost je kada Bog učini nešto za

nas, što bez Njega ne bismo mogli.

Hebrejska riječ za milost se izvodi iz druge dvije riječi. Prva ima značenje „postaviti šator“ ili „prebivati“, a druga riječ znači „zastati, nagnuti se kako bi nekom iskazali naklonost“. Zajedno daju smisao da Bog dolazi u tvoj život i iskazuje ti naklonost. Ta naklonost je očitovana, vidljiva.

Ako pogledamo sedmi redak koji smo spomenuli s Ezekijom, uvidjet ćemo da ta rečenica ima sličan smisao: Bog je bio s njim i pomogao mu.

Grčka riječ za milost je „charis“, a ima značenje: božanski utjecaj u srcu i njegov odraz u životu osobe. Kada imaš milost u svom životu, to znači da Bog djeluje u tebi i kroz tebe. On ti daje ono što ti je potrebno kako bi uspješno živio svoj osobni život i oprema te za sve tvoje životne uloge.

Njegova prisutnost i utjecaj u tebi, daju ti sposobnosti koje inače nemaš. Ona čini nemoguće – mogućim.

Bog nam je stavio svoju milost na raspolaganje kako bi nas osposobio za zadaće u koje nas poziva. Kada milost djeluje u nama, to znači da Bog djeluje u nama. On nadoknađuje ono što mi ne možemo. Ako smo „kratki“ u vještini, On nas nadopunjuje. Ako smo „kratki“ u snazi, darovitosti, znanju ili bilo čemu drugom, Bog svojom sposobnošću nadopunjava naše nedostatke.

Milost nam otkriva Božju ljubav i brigu za nas. Zbog milosti znamo da nas Bog voli, da je s nama u svemu – milost nas podiže i izbavlja.

Iz knjige: **SNAGA VJERE**

Damir Šićko Alić- **SNAGA VJERE**

Kada osoba uživa u Božjem Zakonu, kada o Božjoj Riječi svakodnevno razmišlja, tada je zasađena na dobro mjesto. Njene misli, odnosno korijenje, imaju pristup svemu što je za njih dobro. Zbog toga, u svoje vrijeme, osoba donosi rod. Zasaditi riječi duboko u svoje misli kroz razmišljanje i glasno izgovaranje Riječi – ispovijedaj s vjerom. Vjerujem da će ih tada Duh Sveti natopiti i pomoći ti da uđeš u slobodu i puninu blagoslova, da uđeš u pobjedu koju Bog ima za tebe.

Razmišljaj o poruci koju Bog šalje kroz svoju Riječ. Razmišljaj o Riječi ponovno i ponovno. Govori naglas Riječ da bi je čuo. Izgovaraj je prisvajajući obećanja sadržana u njoj – ona će graditi tvoju vjeru i Bog će se na temelju svoje Riječi pokrenuti u tvom životu. Reci poput Marije, Isusove majke:

„Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj!“
Neka ti bude po Riječi Gospodnjoj!

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com OK e-mail: knjizara@rijeczivota.hr

OK tel. 01/6159-068

ZANIMLJIVO

IZVJEŠTAJ: Edvina Valentić, Osijek

10 Mladim samcima u KC „Riječ Života“, Osijek u posljednje je vrijeme sve jasniji biblijski stih: „Pa ako se i spava udvoje, toplije je; a kako će se samac zagrijati?“ (Prop 4:11), kao i to da je „bolje ženiti se nego izgarati od strasti.“ (1.Kor 7:9).

Stanje je bilo ovakvo: mnogo mladih samaca, nitko se nikome ne sviđa (ili se nekome sviđa pogrešna osoba), nikoga novog na vidiku... Jednom riječju – pustinja! Javljalo se mnoštvo pitanja: kako prepoznati da je ta osoba za mene? Što ako Bog ne želi da se udam/oženim? Odakle će mi doći ta (prava) osoba? Kada će doći pravo vrijeme? Hoću li se ikada moći zaljubiti?

Nudilo se mnoštvo rješenja i odgovora... Jedni su rekli da

treba moliti i čekati na Boga, dok su drugi rekli da se treba pokrenuti pa će se i Bog pokrenuti. Neki su smatrali da je problem u momcima koji ništa ne poduzimaju, a neki da su djevojke nedodirljive i da imaju previsoke standarde. Razmišljalo se da se organizira konferencija za mlade pod nazivom „Nek se mladi vole“, kako bi se dogodila ljubav. Stariji su molili, pokušali nas usmjeriti da gledamo srca i karakter, ohrabivali su nas svojim ljubavnim pričama, a katkada i sugerirali tko bi bio dobar par... Ono što je ljudima izgledalo nemoguće, Bogu je bilo moguće! Slijepi su progledali i zaljubili se, Bog je iz ničega stvorio nešto, niotkuda doveo nekog... Spojio je srca na svoj, čudesan način!

Rezultat: **10 brakova sklopljenih u 2014. godini!** No to nije sve! Ove godine najavljeno je (zasad) 6 vjenčanja, a bit će ih i više! Slavonija ruši negativne statistike!

U našem Centru, u Sisku, održana je služba prigodom blagdana Božića i izvedena vesela predstava za djecu. Tom prilikom posjetio nas je zamjenik gradonačelnice grada Siska, gosp. Marko Krička, pastori drugih crkava

reformirane baštine i ostali gosti iz Zagreba i samog grada Siska. Osim u Sisku Dječji zbor „Božji biseri“, iz KC „Riječ Života“, Zagreb gostovao je sa predstavom „Ti si jedinstven“ u Dječjem vrtiću Dugo Selo, u vrtiću „Šegrt Hlapić“, u Sesvetama i K.C. „Riječ Života“, u Varaždinu. Poruka predstave bila je da je svatko jedinstven i voljen od Boga. Mali su glumci zajedno s odraslim voditeljima i pomagačima pronijeli pravu radost Isusa Krista.

NOVI CD I PJESMARICA „Bog zove: Probudi se!“

Ova pjesmarica i cd koji smo izdali s istim nazivom je poziv na probuđenje!

BOG ZOVE: PROBUDIMO SE!

Odazovimo se pozivu i probudimo se – za Božje djelo, za Božje Kraljevstvo, za Boga! Tražimo Ga kao nikad do sada! Slavimo Ga kao nikad do sada! Služimo Mu kao nikad do sada! I vidjet ćemo Njegovu slavu kao nikad do sada!

Hebrejima 11:6 kaže: *„A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.“*

BOG NAGRAĐUJE ONE (KOJI SE BUDE) I KOJI GA SVIM SRCEM TRAŽE!!!

Neka svima ovaj cd i pjesmarica budu na blagoslov i još jedan poticaj da priđemo bliže Bogu!

Marija Alić

PJESME NA CD-u 1. Haleluja, Bog vlada 2. Sa krovova 3. Za Tobom čeznem ja 4. Izlij sad Duha Svog 5. U ime Isusa 6. Postoji snaga u imenu Isus 7. Kruna pobjede 8. Tvoja prisutnost 9. Mi smo gladni 10. Ti si predivan 11. Moj Bog je čudesan 12. Živjet ću 13. Himna

OBITELJSKI KUTAK

OBITELJ KAO SLIKA

AUTOR: Branka Menalo, Zagreb

Često kroz odrastanje doživimo i vidimo nešto što nam se ureže u pamćenje i ne odlazi od nas cijeli naš život. To su nekada dobre stvari koje bi voljeli u svom životu, a nekad loše, koje nas upozoravaju i drže podalje od problema.

Jedno moje ugodno sjećanje dogodilo se na ljetovanju prije dosta godina. Sjećam se jedne obitelji s puno djece. Stalno su bili zajedno, na okupu. Igrali su se u moru, skakali s rive, nagurali se, bacali, smijali se i bili jako simpatični. Plijenili su pažnju svih prisutnih. To mi se jako sviđalo. Znala sam da je to dobro i vrijedno. Vidjela sam da među njima vlada ljubav, čvrsto zajedništvo, poštovanje prema roditeljima. To sam željela graditi u svojoj obitelji.

Drugom prilikom susrela sam djevojčicu od 5 ili 6 godina. Zato što sam je zamolila da se makne s izlaza i propusti manju djecu rekla mi je «budalo». To isto malo kasnije, rekla je i svojoj mami. Čak je i podigla ruku na nju. Majka je samo rekla: "Idemo kući, ti si umorna." Ni pogledom nije ukorila svoje dijete, nego je umorom pravdala njegovo loše ponašanje. Naravno, djevojčica je glasno negodovala i sve u svemu to nije bio lijep prizor. Tada mi se srce stisnulo znala sam da je to loše. Dijete koje govori tako lako «budalo» drugima, sigurno nije umorno, nego svojevóljno i buntovno. Odlučila sam da moje dijete neće tako govoriti. Vidjela sam muža i ženu, koji su na cesti vikali i svađali se, jer je muž učinio preljub. Žena je bila slomljena. Znala sam da je to loše i da to ne želim u svom životu.

Vidjela sam majke koje sa svojim kćerima razgovaraju s poštovanjem i s puno ljubavi. To mi se jako sviđalo, jer sam shvatila da odrasli nisu vrijedniji od djece, nego samo odrasliji, zreliji.

Vidjela sam roditelje koji tisuću puta kažu svom djetetu: "Nemoj to raditi", a da ga uopće ne pogledaju. Naravno, ono i dalje nastavlja činiti isto jer pokušava privući pozornost svoje majke. No, mama je previše zauzeta svojim poslom, dok dijete ne učini veću glupost. Djetetu pripada pažnja i ljubav.

Jednom prilikom, bila sam u društvu malo starije djece, neki od njih rugali su se dječaku sa posebnim potrebama. Pravili su od njega budalu. Dok su se oni smijali ja sam plakala. Nije mi nitko trebao reći da je to što oni rade loše, jednostavno sam znala.

Ove i mnoge druge slike zapečaćene su u mom umu i kroz moje odrastanje utjecale su na formiranje vrijednosti i stavova koje provodim svjesno ili nesvjesno u svojoj obitelji i šire. Na taj način stvaram nove slike koje imaju prilike vidjeti i drugi ljudi.

Svatko od nas odašilje sliku svojih vrijednosti i stavova gdje god se kreće. Naša djeca u okolini u kojoj se kreću odašilju sliku naše obitelji. Dok zajedno šetamo gradom odašiljemo nekakvu sliku. Kako nas doživljavaju drugi, susjedi, poznanici, rođaci? Kako se naša djeca ponašaju prema nama ili drugima? Kako se mi ponašamo prema svojoj djeci ili drugima? Stvara li to u drugima želju da nas nasljeđuju ili smo mi loš primjer pa nas spominju u negativnom kontekstu.

Što god čini vaša obitelj, stvara se slika koju promatraju mnogi.

U ovim vremenima Gospodin zove na obnovu cijele obitelji i to neće doći samo od sebe. Nije stvar pojedinca u obitelji, koji ima poziv da služi u svojim darovima i svome pozivu, već je pitanje poziva cijele obitelji. Slika koju mi šaljemo, daje Gospodinu mogućnost da ukazuje kod drugih na vrijednosti koje su izgubljene, zaboravljene. Naše obitelji trebaju potaknuti čeznju u drugim obiteljima, da i oni požele biti takvi. Probuditi davno izgubljenu nadu da obitelj može biti obnovljena i blagoslovljena. To je kao da izlijevamo kišu na suhu zemlju jer obitelji su uistinu postale suhe i ispucale, kao zemlja. Vrijeme je da uvide da ljubav, poštovanje, radost, mir, blagoslov dolazi od Gospodina Isusa, a ne samo od sebe. To je, dragi moji roditelji, poziv koji ima svaka obitelj.

Završavam ovaj tekst pitanjem: "KAKVU SLIKU ODAŠILJE VAŠA OBITELJ?"

(Molim vas uzmite i razmišljajte o ovome tokom narednih dana. Moja molitva je da Gospodin govori u naša srca i izlije novu nadu, novu snagu, novo viđenje za naše obitelji u ovo vrijeme.)

u ljubavi Kristovoj,

Branka

SEMINAR O BRAKU - od 14. do 16. studenoga

U zagrebačkom Centru "Riječ Života" održan je vrlo sadržajan seminar o braku, a govorili su nam gostujući službenici Barrie i Eileen Jones. Oviiskusni supružnici učili su o bračnom savezu kroz biblijsku riječ i svoje dugogodišnje iskustvo. Spomenute su mnoge stvarne životne situacije i ponuđeni su odgovori za rješavanje mnogih nedoumica u području seksualnosti. Cijeli je seminar bio usmeren da pomogne supružnicima kako bi bolje njegovali i unaprijedili svoj brak, a za one koji još nisu u bračnom savezu bila je to odlična teoretska priprema.

Barrie i Eileen žive 49 godina u blagoslovljenom braku, imaju četvero djece i 12-ero unučadi. Oni 30 godina služe o temi *Brak prema Božjem naumu*. Zbog pada u grijeh, takav je brak po Božjem srcu narušen, ali zbog Isusove žrtve na križu otkupljen je i sada svatko može imati dobar i sretan brak!

Možete naručiti snimku cijelog seminara „*Uspješan brak*“, Cijene su: 60 kn (CD), 105 kn (DVD), 35 kn (MP3). Narudžbe primamo na broj 01 2911 942 ili na e-mail zagreb@rijeczivota.hr

PRIZNAJEM- BOJIM SE PREDANJA

preuzeto sa web stranice myCravings

prevela: Ivona Bilušić

Istina boli. Tijekom druženja s jednim mojim prijateljem prije nekog vremena, rekao mi je kako misli da se bojim predanja.

Moja prva reakcija bila je braniti se protiv ovog navoda. Ne bojim se predanja, samo sam samostalna! No, poslije sam se zamislila u vezi njegovoga komentara.

Evo me ovdje... slobodna žena u svojim ranim dvadesetima i društvo bi me možda okarakteriziralo kao uspješnu, samostalnu ženu; no što se krije iza te fasade samostalnosti i neovisnosti? Što više razmišljam, to se više slažem sa svojim prijateljem. Imam velik strah od predanja! Pa što je to što me toliko plaši kod predanja nekome ili nečemu?

Predanje stavlja moju slobodu na kocku. Prošlo sam ljetu razmišljala o tome da odustanem od svog sigurnog posla u struci kako bih provela ljetovanje surfajući na oregonskoj obali. Bez obzira na novac ili prednosti koje taj posao nudi, osjećala sam da možda propuštam avanturu života time što sam vezana za svoj posao. Za razliku od generacije prije mene, ideja da radim na istom mjestu sljedećih 30 godina uopće me ne privlači.

Moj odabir za stanovanje je unajmljivanje kuće sa svojim cimerima. Iako vidim logiku u otplaćivanju hipoteke prije radije nego kasnije, ne mogu se zamisliti zavezanu za isto mjesto sljedećih 25 do 30 godina. Nisam sigurna što mi život nosi i želim biti spremna preseliti se ukoliko se ukaže prilika.

Predanje znači da moram odabrati. Iako sam u ranim dvadesetima, još uvijek nisam imala ozbiljnog dečka. Jedna od mojih prijateljica se udaje za par mjeseci. Iako sam presretna radi njezine sreće, dio mene sumnja u to da ona zna da je to najbolji odabir za nju. Za razliku od moje prijateljice, ja sam za neobavezno hodanje. Kada dođem u situaciju da trebam posvetiti vrijeme i pažnju jednom muškarcu, počnem paničariti. Najviše me plaši to što ću možda krivo odabrati i biti povrijeđena. Vidjela sam mnoge svoje prijatelje kako su se posvetili nekoj vezi, a zatim su samo iskusili prevaru i kasnije odbacivanje. U budućnosti, htjela bih biti u vezi punoj odanosti i posvećenja, ali dok ne pronađem muškarca za kojeg ću biti spremna riskirati svoje srce, odlučujem ostati sama.

Predanje znači da ne mogu misliti samo na sebe. Prije sam volontirala u jednom dječjem klubu petkom navečer. Nema sumnje da je moje vodstvo pozitivno utjecalo na živote djece, no nakon nekoliko mjeseci sam odustala. Odustala sam jer nisam bila spremna odreći se petaka navečer kako bih provodila vrijeme s djecom. Umjesto toga, odlučila sam provoditi petke navečer izlazeći van sa svojim prijateljima, što

se činilo mnogo zabavnije od igranja graničara sa sedmašima. Kao i milijuni drugih ljudi na svijetu, divim se predanosti Majke Tereze koja je žrtvovala cijeli svoj život kako bi služila drugima. Uvijek kažem da i ja to želim, no ustvari, teško mi je donijeti odluku odreći se nekih stvari ili aktivnosti u kojima uživam. Unatoč mojim naporima da ostanem nepovezana i „nepredana“ nikomu i ničemu, moram priznati da duboko u svojoj duši čeznem za sigurnošću i pripadnošću – od kojih se niti jedno ne može postići bez predanja.

Iako se ne želim vezati za posao ili kuću, svejedno želim znati odakle će mi doći sljedeća plaća ili gdje ću živjeti sljedeći mjesec. Koliko god da se bojim predanja u vezi, uistinu čeznem biti s nekim tko će biti 100% predan našoj vezi. Mislim da nam je svima urođena ta želja za sigurnošću.

Pa u čemu je onda stvar? Kada razmišljam o svojim strahovima od vezanja i predanja, sve se svodi na jednu stvar: uistinu voljeti i biti voljen, jer to znači da se otvaram mogućnosti povrede. Znam da nikoga ne mogu stvarno voljeti ako nisam ranjiva – bio to muškarac, moji prijatelji, obitelj ili djeca iz kluba gdje sam volontirala.

Kada volim, ne mogu više misliti samo na sebe. Moram biti spremna uložiti svoje vrijeme i energiju u naš odnos i uvijek živjeti s mogućnošću da osoba koju volim može uništiti moje povjerenje.

Predanje zahtjeva vjernost nekome ili nečemu čak i kad su stvari teške, čak i ako se onaj kojeg volim ne odnosi prema meni kako bi možda trebao ili ako ne vidim rezultate svojeg truda. Predanje znači da nastavljam jer volim i jer vjerujem u naš odnos.

Iskreno, ne mogu pronaći puno dobrih primjera predanja u našoj kulturi. Da, mogu se sjetiti nekoliko imena poznatih ličnosti posvećenih uspjehu u karijeri ili svom snu. No, ove su ambicije često pomiješane s nečistim motivima pohlepe, ponosa i zavisti. Imamo li uopće primjere pravih nesebičnih, altruističnih ljudi koji su živjeli posvećen i predan život?

Jedina osoba koja mi pada na pamet je Isus Krist. Iako je živio prije 2000 godina, ovaj je čovjek, koji je živio samo 33 godine, ostavio ogroman utjecaj na cijeli svijet, sve dosad. Neki kažu da nije moguće živjeti poput Isusa ili slijediti njegov primjer. U pravu su. Nemoguće je živjeti i voljeti kako je On volio.

Nemoguće je kopirati ono što je On radio. Ali ja znam da je moguće imati Isusa u svom životu jer imam osoban odnos s Njime svaki dan.

Zašto imati Isusa u svom životu? Isus me polako mijenja i uči me živjeti, ponašati se, misliti, osjećati i reagirati na bolji način. Ako želim znati kako voljeti, pogledam Isusa – On je znao kako voljeti druge ljude. Nije ulazio u odnose misleći: „*Oh, bolje da budem oprezan, ova bi me osoba mogla povrijediti.*“ Umjesto toga, On je izabrao voljeti cijelo čovječanstvo dubokom, strastvenom ljubavlju koja ga je, na kraju, odvela u smrt.

On je najbolji primjer predanja – Bio je nesebično predan, ljubeći druge, uključujući i mene i tebe. Isus se odrekao svoje slobode i, nesebičnim činom, došao na Zemlju i umro radi krivih stvari koje smo mi učinili. Za mene je nevjerojatno da bi netko bio 100% predan meni prije no što sam ja uopće znala za Njega. I unatoč mom strahu od predanja, mogu biti mirna i uvjereni u to da me Bog potpuno voli. I mogu stremiti tome da slijedim Njegov primjer i volim druge ljude. ■

IZVJEŠTAJ: Martina Tutić, Osijek

Kada zamišljate savršenu zimsku idilu, onda najvjerojatnije zamišljate kako sjedite na nekom toplom mjestu okruženi vama dragim ljudima, kako pričate svi zajedno, smijete se i gledate snijeg kako vani pada. Upravo tako bilo je u Osijeku zadnjih nekoliko dana prošle godine na omladinskoj konferenciji „Mi smo žedni“. Našim je prostorom crkve vladala neka posebna atmosfera kakvu dosad nismo iskusili. Atmosfera predivnog zajedništva i povezanosti. Bog nas je doticao kroz slavljenje, kroz Njegovu Riječ, kroz propovijedi, ali i kroz slobodno vrijeme koje smo provodili zajedno. Zabavljali smo se, smijali, učili, molili se, slavili... Bili smo spontani pred Bogom, a On je doticao naše živote. Kroz pastora Peru i mnoge druge, Bog je slao različite poruke koje su nam potvrđivale da Bog ima nešto veliko za nas i da nas zove u potpuno predanje. Potvrđivao je ono što nam je govorio na kampu u Puli i ono što nam govori u našim domovima dok smo pred Njim i dok čekamo na Njega. Vjerujem kako smo svi otišli s te konferencije ohrabreni i osnaženi, da smo svi zajedno došli do izvora, samog Isusa i napili se žive vode koju samo On daje. Sada idemo u nove pobjede i u još dublji odnos s Njim, jer smo žedni i želimo još!

U prošlom broju, govorili smo što sve nije ljubav. Rekli smo da ljubav nisu osjećaji, da je ljubav nešto više, dublje, šire i iskrenije.

Kada bih mogla jednom riječju reći što je ljubav, onda bi to zasigurno bila riječ BOG. («...Bog je ljubav!» 1. Ivanova 4:8). U Njemu skrivena je sva tajna ljubavi, koju je On otkrio kroz svoju Riječ.

Ta ljubav nema veze sa osjećajima, ona ima veze sa **stalnim, neprekinutim djelovanjem**, s osnovnim ciljem; «**promjena**». Ta ljubav se nikada ne odmara, ne povlači, ne odustaje. Ona je za svakog čovjeka, to je ljubav koja izgrađuje i stvara nove vrijednosti u nama, u obiteljima, odnosima uopće. Ipak, koliko je to jednostavno za čuti, teško je tu istinu u potpunosti razumijeti, a još teže sprovesti. Pa hajde da malo, dragi moji teenageri, pokušamo istinu ljubavi, proživjeti. U tome će nam

najbolje pomoći Božja riječ u 1. Korinćanima 13:4 i neki stvarni primjeri iz života. Znam da ima poprilično teksta pa je ovo prilika da trenirate strpljivost.

Ljubav je strpljiva

Što uopće znači biti strpljiv?

Koliko smo puta u životu čuli kako nam netko govori: «Budi strpljiv, polako!» »Uh, budi strpljiv???» Znam da nam ta rečenica ide lagano na živce, jer kada nešto želimo, mi to želimo odmah, sada, trenutno. Vrijeme koje je potrebno da nešto bude očitovano čini nam se kao tisuću godina. To je vrijeme koje uopće ne želimo provesti čekajući... jer kada čekamo kao da gubimo vrijeme. Neki od nas naučili su da sve što žele mogu dobiti odmah, inače će svojim ponašanjem pokazati tko je pravi gazda u kući. Imala sam prilike upoznati takvu osobu, ona je znala da svojim plačem, lupanjem vratima, terorom može dobit sve što poželi. Zašto? Roditeljima se nije dalo pozabaviti takvim ponašanjem, bilo im je jednostavnije popustiti. Kada je prvi put uspjela dobiti ono što želi, otkrila je da tome nema kraja. Čak i danas sa popriličnim brojem godina i s očekivanom zrelošću, roditelji su i dalje «dužni» krpiti pogreške u njenom životu. Treba li reći da je to krivo? Kada nam netko kaže da budemo strpljivi, jer ne možemo dobiti odmah što smo poželjeli, to je **prilika da treniramo strpljivost u svom životu**.

Kada u dućanu, nervozno, čekamo u dugom «kilometarskom» redu (koji je u našim očima tri puta veći) kako bismo platili ono što smo uzeli, odjednom se ispred nas stvori starija žena (koja u tom trenutku postaje stara

babetina). Ona nas niti ne pita je li je puštamo, nego samo silovito prigrabi ono što misli da joj pripada po godinama. Tada dobro znam, da je dobro što nam je Bog stvorio nos ili uši, kako bi sva ljutnja koja se nakupila u nama, mogla slobodno izići kroz te otvore, a ne kroz usta. Eto i to je **prava prilika da treniramo strpljivost u svom životu.**

Svako od nas poznaje jednu osobu koja nam grozničavo ide na živce, toliko, da je ne možemo vidjeti, a kamoli čuti. Takvu osobu izbjegavamo na cesti i naglo skrećemo u desno ili se pravimo da čitamo neku važnu poruku na mobitelu. Imate li takvu osobu u mislima? Naravno da je imate, svatko od nas poznaje barem jednog takvog lika. Kada takva osoba priča, kraja priči nema i sve se vrti oko nje, nje i opet nje. Na našem licu nalazi se samo kiseli osmijeh koji se ne skida, jer što god bi željeli reći, znamo da će ta osoba kod naše druge riječi nastaviti prčati umjesto nas. Užasno naporno! Evo ponovo **prilika da treniramo strpljivost u svom životu.**

Nestrpljivo želimo odrasti. Postati ono što nismo. Kada imamo 13, govorimo da imamo 14. Kada imamo 14, želimo da imamo 16. Sa 17 mislimo kako je našim roditeljima lako. Oni rade, zarađuju, ne moraju učiti i ići u školu. Uvijek s nestrpljenjem želimo ono što trenutno nemamo. Tako kraj nas prođu najbolje godine našeg života. Zašto? Zato što smo grozno nestrpljivi. I ponovo, ovo je prilika da treniramo strpljivost u svom životu. Nemamo strpljenja s mlađima, bratom ili sestrom. Oni su najčešće dosadni, spori u većini stvari, mali gnjavatori. Pogotovo kada im kažemo da odmah nešto učine tada kao da dobe sposobnost da nas na fini način izlude. Najlakše je u tom trenutku da se izderemo na njih ili da ih udarimo. To je ponovno **prilika da treniramo strpljivost u svom životu.**

Ako čitate još uvijek ovaj tekst moram vam reći «bravo», još samo malo i stigli smo do kraja.

Strpljivost nam i nije jača strana, pogotovo kada smo okruženi takvim tempom koji govori, «sve je trebalo biti još jučer napravljeno». Pa se pitamo, kako uopće možemo biti strpljivi u ovom nestrpljivom vremenu. Svi nam guraju prevelike zalogaje u usta, prodaju nam maglu na reklamama, nameću nam stil života koji i nije baš normalan. Svi imaju pa moram i ja. Ipak, mi trebamo biti strpljivi bez obzira što ovaj svijet funkcionira drugačije, jer je to dobar način na koji iskazujemo Božju ljubav.

Da vidimo onda kakva je to strpljiva osoba?

Strpljiv je onaj koji je

sposoban. Stat ćemo na trenutak kod riječi sposoban i razmisлити o sebi. Imamo li mi sve predispozicije da budemo sposobni za nešto? Imamo li mi tijelo koje funkcionira, ruke, noge, oči, uši, usta...? Imamo li mi dušu, osjećaje, misli, svoju

volju? Uz to, kao kršćani imamo li i duh, koji je ili bi trebao biti ispunjen Duhom Svetim? Možemo se složiti da sve navedeno imamo, što bi značilo da imamo **urođene predispozicije** da obavljamo određene djelatnosti **koje se razvijaju pod utjecajem okoline.** U ovom slučaju to znači, pod utjecajem okoline mi treniramo, razvijamo našu strpljivost. Drugačije je ne možemo izgrađivati u svom životu. Ona nije čip koji se ugradi jednog dana u nas pa se ujutro probudimo strpljivi. Strpljivost treniramo ustrajno, stalno, svaki dan u bilo kojoj situaciji, ponovo i ponovo, sasvim smireno. To znači da imamo osjećaje pod kontrolom. Ne psujemo, ne vičemo, ne udaramo, ne brbljamo gluposti, ne bježimo. Smireno podnosimo dotičnu osobu, određenu situaciju, vrijeme... Mirno čekamo i očekujemo promjene.

Pitate se koliko dugo podnositi strpljivo?

Pa eto, onoliko koliko je potrebno. Ustvari, kada umremo toj želji da se netko mijenja ili da imamo nešto što silno želimo, tada će promjene doći na ovaj ili onaj način. Strpljivost donosi promjene prvenstveno kod nas samih, a tek onda kod drugih. lako sama riječ strpljivost po vrsti nije glagol, ona najčešće upućuje na radnju. Ona se događa, uči. To je osobina koja je u kontinuiranom nastajanju u nama. Strpljivost oblikuje našu osobnost. Prikazuje nas u drugom svjetlu. Ona svjedoči Isusa kroz nas. Malo tko danas može reći: «Ja sam strpljiva osoba!» jer uvijek postoje nove situacije koje nam ponovo i ponovo daju do znanja da smo samo ljudi koji svaki dan trebaju milost Gospodnju.

Sljedeći puta kada si u prilici da budeš strpljiv, sjeti se da imaš priliku da voliš ljude i da im svjedočiš Krista, jer **ljubav je strpljiva.**

Bravo, dragi moj tinejdžeru, uspio si doći do cilja. Training strpljivosti čitanja je završio. Želim ti uspjeh u sljedećim izazovima. ■

PROBLEM
za
RJEŠENJE

Ako želiš osvježiti svoje poznavanje biblijske riječi, uzmi olovku i upiši slova koja nedostaju.

O_o_p___m_v__a
k__i_v_____e
u_i_e_S_a_B_____a, da z___e
da i___e_v_____i_ž__t.

1.Ivanova 5:13 (rješenje potraži u Bibliji)

KAKO NAM JE BILO...

TOPLI GRAH I PODJELA PAKETA

Kršćanski Centar "Riječ Života" iz Varaždina organizirao je u vrijeme Adventa i očekivanja blagdana Božića akciju darivanja svojih sugrađana. U subotu, 20. prosinca na starom Sajmištu

mnogi su prolaznici bili iznenađeni dijeljenjem besplatnih porcija graha. Porcije toploga graha oduševile su prisutne, a pripremljeni su i paketi kućanskih potrepština i namirnica za najpotrebnije. Sve je ovo ugrijalo i srca i duše onih koji su se našli zajedno u božićnom raspoloženju pažnje i darivanja. Nekoliko tjedana unaprijed članovi Centra sakupljali su svoje

priloge za nabavu namirnica i organiziranje paketa kako bi se pomogli i razveselili oni slabijeg imovinskog stanja. Paketi su sadržavali domaće povrće i osnovne kućanske namirnice.

Darivanje i pomaganje potrebitima tu nije stalo već je nastavljeno posjećivanjem obitelji koje su u lošoj imovinskoj situaciji ili trebaju pomoć jer imaju teško bolesne ukućane. Većina ovih obitelji po prvi su puta čule Evanđelje, biblijsku poruku pomoći od Boga i spasenja u Isusu Kristu. Sa svima smo proveli ugodno vrijeme, popričali smo i molili za njihove situacije. Ova nas je akcija ujedinila i ohrabrila u namjeri da i dalje uporno činimo djela ljubavi ljudima oko nas i širimo svjedočanstvo o Isusu.

BOŽIĆNI PROGRAM U ROMSKOM NASELJU SLAVONSKI BROD

Kršćanski Centar "Riječ Života" u Slavonskom Brodu organizator je božićne akcije u romskom naselju. Crkva okuplja ljude promijenjenih života zbog Isusa Krista i zato smo na samom početku ove prigode molili i od srca zahvalili našem Gospodinu na njegovoj dobroti i vjernosti. Djeca su nas razveselila svojom malom predstavom i zdušnim pjevanjem. Zajedno smo sa njima pjevali: DUMNJIZOV JE BUN, AŠA BUN D MINJE JE (*Dobar je Bog, tako dobar za mene*).

Nakon predstave svu djecu čekali su pripremljeni poklon paketići. Brat Robert je zatim sa svima podijelio svoje svjedočanstvo o Božjoj vjernosti, o Njegovoj spremnosti na opraštanje i o svjetloj budućnosti i nadi koje je Gospodin pripremio za svakoga od nas.

Srdačno zahvaljujemo Kršćanskom Centru "Riječ Života", Zagreb na pošiljci ljubavi - toni kvalitetnog međimurskog krumpira. Zahvaljujemo i našem Centru u Brodu za spremnost da poklon paketima obraduju i razvesele djecu. Hvala članovima "Udruge za resocijalizaciju - Svjetlo Života" na učešću u ovome činu milosrđa. Još jednom, HVALA! i iskrene želje za blagoslovljenu i uspješnu 2015. *"Izvišćujemo vas, braćo, o milosti koju je Bog dao makedonskim crkvama: kako je u mnogoj kušnji nevoljama obilna njihova radosti i kako je njihovo krajnje siromaštvo rodilo bogatom darežljivošću. Svjedok sam da su, prema svojim mogućnostima i iznad njih, dragovoljno darivali i usrdno nas molili za milost da mogu sudjelovati u ovoj službi milosrđa u korist svetih. I ne samo da su se ponijeli kako smo se nadali nego su i sami sebe predali u prvome redu Gospodinu pa onda nama zbog Božje volje"* Biblija 2. Korinćanima 8:1-5

TV emisija

Pogledajte našu TV emisiju "Riječ Života" i redovno poslušajte biblijsku poruku u udobnosti svojega doma. Slušanje

biblijske riječi stvara vjeru u srcu i uči nas Božjoj mudrosti za sve situacije naših života. Ovaj program možete pratiti na Jabuka TV, u redovitim terminima četvrtkom, od 16.30 sati i reprizu subotom, od 14.30 sati.

Clara Swain AUTOR: Dorta Jagić, Zagreb

Clara, ona je Jasna i ona je Swan, labud krila zavijenih Cu krvave gaze, s mirisom na kloroform. Clara, prva liječnica i indijska misionarka, željela je voljeti sve i zauvijek a tko se to usuđuje voljeti, vidati rane zauvijek? Ovaj je svijet dao samo nekoliko komadića ljudi za tanjur Ljubavi. Clara ulazi u Indiju na slonu zvanom Methodist Women's Foreign Missionary Society liječiti i poučavati medicini mlade Indijke. Uzani zidovi raskošnih, otmjenih ženskih odaja prepunih šapata, drhtaja, plijesni i bacila, tamnih bolesti šire se i ozdravljaju pod njezinim gromovnim molitvama, iglama i zahvatima. Za sve bolesne dame iz Zenana malo je vremena, pod crvenim vjetrom osipaju se tijela, ali ozdravljeni se snovi dižu poput helijeve balona u nebo i nasmijani zubi poput kristalnih čaša na svadbi razbijaju u zanosu vjere njihove nadgrobne ploče. Lako kao tortu, Clara je izgradila prvu bolnicu za žene i djecu u Indiji, Clara Swain Hospital. Vjerojatno je dodirivala suze bolesnih kao da Bog dodiruje vršcima prstiju, suze bi im se zabibale u smijeh kao što se neka dobra vječnost počela bibati u krevetima, kao topli Indijski ocean pod plahtama.

Dr. Clara A. Swain (1834-1910), otvorila je prvu bolnicu za žene i djecu u Indiji.

iz srea
mi naviru
pjesme Kralju...

Svrha stvari

AUTOR: Bruno Glavič, Zagreb

nikada nisam pronašao stvar

makar nedovršenu knjigu, vrh olovke, neispavanog čovjeka

koja bi mogla biti bez svrhe.

i vjetar je

komad Božje kose, u jedrima.

i jednodnevne mušice

u zraku, ususret biciklistu

daleko od neba.

ili bazilika, s malom arkom u obodu

opsega sedam sekundi, dovoljno

za fotografiju, Oče naš, i vječnost

s ruba gramofonske ploče.

jedanput, pronašao sam anđele s violinama

zgužvane od rušenja. svirali su

kao srebrna dječja balerina.

stvari jesu da nešto budu

makar visok bijel križ

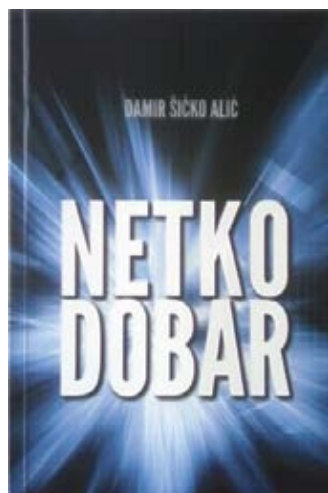
balada o zaklanim ovcama

nedohvatne češke zastavice

uspomena.

PREPORUČAMO!!!

Damir Šićko Alić - NETKO DOBAR

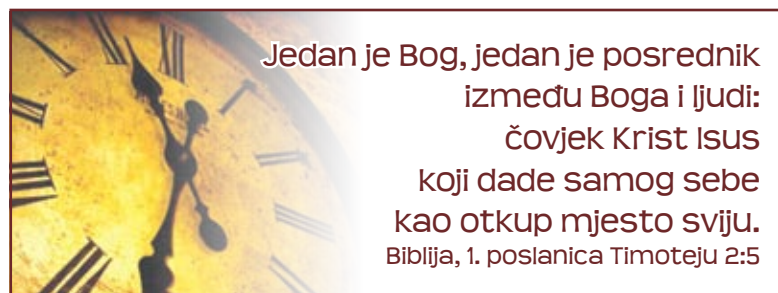
Bog ima dobar plan za tvoj život. On je zbog toga poslao svog Duha u tvoj život. Netko Dobar je s tobom, Njega nazivamo Duh Sveti. Otvori Mu vrata i dopusti Mu da ti služi. Dopusti Mu da kroz tebe služi drugim ljudima.

Ova će te knjiga proširiti u razumijevanju da je Bog Duh. Izazvat će u tebi glad i žeđ za više Boga u tvom životu, više Njegove slave i djelovanja. Dublje ćeš upoznati da je Duh Sveti onaj koji reformira i stvara razliku; naučit ćeš kako pripremiti put za novi Pentekost; vidjeti što se događa kada Bog Spasitelj gradi; kako se uzdići od roba do premijera; kako se prepustiti Gospodinu i povezati s Njim; upoznat ćeš različite milosti za nova vremena i kako imati više od religije.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com OK e-mail: knjizara@rijeczivota.hr

OK tel. 01/6159-068

Jedan je Bog, jedan je posrednik

između Boga i ljudi:

čovjek Krist Isus

koji daje samog sebe

kao otkup mjesto sviju.

Biblija, 1. poslanica Timoteju 2:5

zanimljivosti: www.krscanstvodanas.com

DOBRO DOŠLI!

Zagreb

Slavonska avenija 26/11 (Žitnjak)
četvrtkom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 2911 942

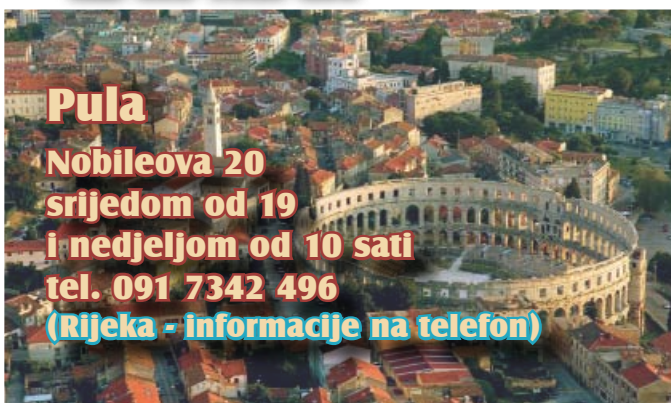
Sisak

Rimska 24 (Prva ulica)
nedjeljom od 10 sati
tel. 091 5582 518

Varaždin

Sajmište 12
subotom od 18 sati
tel. 095 9146 850

Pula

Nobileova 20
srijedom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 7342 496
(Rijeka - informacije na telefon)

Split

Šibenska 9
četvrtkom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 5001 214
u Šibeniku i Zadru (nazovite!)

Rijec Života
KRŠĆANSKI CENTAR

POSJETITE NAS!

U SKORO SVIM NAŠIM CENTRIMA OSIGURANO JE ČUVANJE I PROGRAM ZA DJECU

Rijec Života
KRŠĆANSKI CENTAR

DOBRO DOŠLI!

Osijek

Radićeva 19a
srijedom od 19
i nedjeljom od 18 sati
tel. 091 3911 946

Bjelovar

A.Šenoe 24
nedjeljom od 10 sati
tel. 095 272 7774

Slavonski Brod

u naselju Josip Rimac
petkom od 17 sati
tel. 091 25 33 924
097 76 444 54

Dubrovnik

A.Starčevića 20, (ulaz iz suterena)
srijedom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 515 8446

Želite li pomoći svojim savjetom (prijedlogom), imate li dara za originalnost oblikovanja ili vidite načine što bolje učinkovitosti, javite nam se na navedene kontakte u uredništvo lista.

Ovaj je časopis besplatan.

Ukoliko želite donacijom potpomoći ovaj projekt možete svoj novčani prilog uplatiti na račun:

Savez Crkava "Rijec Života",

IBAN: HR28 2402 0061 1004 1020 4,

poziv na broj: 321